

moment.

Com creu que l'hauríem d'entendre?

Les diferents Esglésies, ja sigui la catòlica, les protestants o les ortodoxes, tenen en comú presentar-se com la continuació dels dotze apòstols. Ara bé, seguint el Còdex Beza podem arribar a la conclusió que Jesús ressuscitat refusà restaurar el cercle dels Dotze. No saltres, contra la seva voluntat, hem restaurat el número dotze. La qüestió és quin tipus d'Església volem. Jo m'atreveria a dir que difícilment podem canviar l'Església de dalt a baix, però sí que puc constatar que avui hi ha unes formes noves de cristianisme. Aquests petits grups —que tant poden pertànyer a alguna de les Esglésies com anar per lliure— s'han adonat de quin és el nucli del missatge de Jesús: l'altre. El cristià ha de sortir d'un mateix i anar a trobar l'altre, sigui qui sigui, estimar-lo sense condicions.

Exemples concrets serien salvar i acollir, com fa l'Open Arms, les persones que s'arrisquen a ofegar-se al Mediterrani. Això és Evangeli! O també tenir cura dels malalts durant la pandèmia del Covid, com han fet tants metges i infermeres. Es tracta d'anar a trobar l'altre, no quedar-se tancat sobre un mateix, amb el propi ego, perquè llavors

el Regne de Déu no hi té entrada. Jesús mateix ens ho diu ben clar: «Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat.» En Jesús tenim el model, el primer home que s'ha aixecat *ell mateix* d'entre els morts.

Quin balanç fa de la seva trajectòria com a investigador?

Allarg de la meua vida acadèmica sempre he procurat seguir el fil que he anat descobrint, encara que les conclusions que n'extragués no aconseguissin un gran consens. Tinc en compte les crítiques que se'm fan, però no deixo que em condicionin la línia de treball, perquè si no ja no em dedicaria a investigar. Faig unes propostes que crec que poden ser vàlides, i amb això no vull dir que jo tingui la raó. Quan parlem de les coses de l'Esperit, de l'experiència espiritual, la raó sempre es queda a la porta, i això fa difícil arribar a afirmacions totals i definitives. Els humans hem evolucionat fins a arribar a ser molt raonables, però Déu sempre va més enllà. Ell no va fer la creació perquè arribessin uns humans que tinguessin la raó, sinó perquè fóssim fills seus. Als qui el van acollir els va donar la capacitat de ser fills de Déu, com veiem en el pròleg de Joan. Ho podem arribar a ser gràcies a Jesús, el primer humà que ha arribat a ser totalment Déu.

«El cristià ha de sortir d'un mateix i anar a trobar l'altre, sigui qui sigui, estimar-lo sense condicions»

«Sempre he procurat seguir el fil que he anat descobrint, encara que les conclusions no aconseguissin consens»

NOVA WEB
WWW.CATALUNYACRISTIANA.CAT

MÉS ACCESSIBLE
MÉS CONTINGUTS
MÉS FORMATS
MÉS ACTUALITAT